

סטירות של אהבה

מסקנה: כשאתה נותן סטירות של אהבה, גם שבט המוסר
יתקבל בשמחה

1

אחת השאלות שאני נוהג לשאול הורים, המתלוננים על בעיות קשות עם ילדיהם היא: "האם אתם מחבקים ומנשקים אותו?"
רובם כן. מיעוטם לא. ויש שנבוכים מעצם השאלה. הם מביטים זה בזה במבוכה ואז אחד מהם אומר: "אולי לא הבנת, אבל אנחנו מדברים על ילד בן שמונה..."

באחת הפעמים הראשונות שזה קרה (לפני למעלה מחמש עשרה שנה), בדיוק ברגע בו זוג הורים הסביר לי שהילד שלהם גדול מכדי שיחבקו אותו (בן עשר...) בתזמון מדהים, נשמעו דפיקות על הדלת והורי היקרים ניצבו בפתח. הם הגיעו לבני ברק והחליטו לערוך ביקור ב"מרכז לילד ולמשפחה".

קמתי ממקומי, התחבקנו, ביקשתי מהם להמתין עד שתסתיים הפגישה, ולאחר מכן סגרתי את הדלת ואמרתי לזוג ההורים המשתאים: "אתם יודעים מה? ההורים שלי לא באו לבקר אותי אלא אתכם. הנה ראיתם שגם בגיל 30 (גילי אז) אפשר לקבל מאבא ואימא חיבוק ונשיקה".

2

ואז מגיע השלב הקשה יותר, והוא ללמד הורים שמרגישים אי נעימות גדולה לחבק את ילדיהם, איך לעשות זאת בפועל.

אין לכם מושג עד כמה זה קשה לבני אדם שבדרך כלל לא קיבלו מהוריהם חיבוק, להעביר אותו לילדיהם (אגב מה שמעניין זה שעם תינוקות עד גיל שנתיים זה קל לכולם. אחר כך זה מתחיל להיות קשה).

עם הזמן מצאתי כל מיני רעיונות כמו טפיחות על הגב, או נטילת ידו של הילד בשתי ידיים בחום.

יום אחד, כשישבתי עם אב נבוך במיוחד מצאתי את עצמי אומר: "כל מה שתעשה יהיה נכון, ובלבד שהילד ירגיש שאתה אוהב אותו".
"תביא דוגמא". הוא אמר.

אפילו לא חשבתי לפני שעניתי: "הסטירות של הרב עובדיה יוסף. תראה כמה אנשים אוהבים לקבל אותן ותבין".

3

הראשון לציון הגאון הגדול רבי עובדיה יוסף זצ"ל שהסתלק לבית עולמו השבוע, היה מעבר לגדול בתורה ולמחולל מהפכה של ממש בקרב בני עדות המזרח - איש חם ולבבי מאין כמוהו.

אנשים שזכו להיפגש איתו, והיו מאות אלפים כאלה, נהגו בצאתם להתגאות "חטפתי ממנו איזה עשר סטירות, כמעט נשברו לי השיניים".

ככל שחטפת יותר סטירות וככל שאלה היו יותר חזקות, כך הן שמחו ורוממו את המקבלים. ללמדך שבני אדם זקוקים מאוד לאהבה ולמגע, וכשהמגע הוא חיובי, הם יודעים זאת, גם אם מדובר בסטירות לחי שבני אדם בדרך כלל רואים בהן אות וסימן לאיבה ולפגיעה. מכיוון שכולם ידעו באופן הברור ביותר שסטירות אלה הן אות של אהבה וחיבה, הם נדחפו לקבלן ויצאו קורנים שמחים ומלאי כוח ככל שלחייהם אדמו ובערו יותר...

~ 4 ~

גם אני זכיתי לקבל סטירות מהגר"ע יוסף זצ"ל.

הפעם הראשונה הייתה לפני עשרים ושמונה שנה. אחת מפנימיות ישיבת "קול תורה" הייתה ממוקמת ברחוב הרב פרנק, בחלק מהבניין בו שכנה אז ישיבת "חזון עובדיה".

זה היה כשנתיים לאחר הקמת ש"ס, הגר"ע יוסף נהג לבוא בכל שבוע לומר שיעור לתלמידי הישיבה.

באחת הפעמים נתקלתי בו בחדר המדרגות הצר. ביקשתי ברכה והוא בירך ושאל בכדיחות ובטוב לב "מה אשכנזי עושה בישיבה?" ענית לו שלא התקבלתי ל"חזון עובדיה" לכן הלכתי בלית ברירה ל"קול תורה". הוא צחק ונהנה ונתן לי כמה סטירות טובות.

~ 5 ~

מי שהאזין לשיעוריו של הגר"ע יוסף, היה יכול לשמוע לצד דברי התורה וההלכות, גם דברי מוסר ותוכחה. הוא יכול היה להטיח בקהל שומעיו דברים קשים: "אם הבעל מאחר הרבה אחרי צום יום הכיפורים האישה לא תחכה לו". וכאן נזף בקהל השומעים: "אשתך מחכה בבית רעבה ואתה יש לך זמן אה? לא תחכה לך!!!"